

У Х В А Л А
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Козлітіна Віктора Олександровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) Закону України „Про державну службу“ від 10 грудня 2015 року № 889–VIII зі змінами та його статті 90 і Закону України „Про загальнообов’язкове державне пенсійне страхування“ від 9 липня 2003 року № 1058–IV зі змінами та його статті 42

м. К и ї в
15 серпня 2018 року
№ 227-1(II)/2018

Справа № 3-267/2018(3703/18)

Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Шаптали Наталі Костянтинівни – головуючої, доповідача,
Запорожця Михайла Петровича,
Мойсика Володимира Романовича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Козлітіна Віктора Олександровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) Закону України „Про державну службу“ від 10 грудня 2015 року № 889–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 4, ст. 43) зі змінами та його статті 90 і Закону України „Про загальнообов’язкове державне пенсійне страхування“ від 9 липня 2003 року № 1058–IV (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., №№ 49–51, ст. 376) зі змінами та його статті 42.

Заслухавши суддю-доповідача Шапталу Н.К. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Козлітін В.О. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням визнати такими, що не відповідають Конституції України (є неконституційними), Закон України „Про державну службу“ від 10 грудня 2015 року № 889–VIII зі змінами (далі – Закон № 889) та його статтю 90 і Закон України „Про загальнообов’язкове державне пенсійне страхування“ від 9 липня 2003 року № 1058–IV зі змінами (далі – Закон № 1058) та його статтю 42.

Закон № 889 та його стаття 90 і Закон № 1058 та його стаття 42, на думку суб’єкта права на конституційну скаргу, суперечать статтям 8, 21, частині третій статті 22, статтям 24, 46, частині першій статті 58, статті 64 Основного Закону України.

Обґрунтовуючи свої твердження, Козлітін В.О. зазначає, що згідно зі статтею 90 Закону № 889 його позбавлено права на перерахунок призначеної пенсії у разі підвищення розміру заробітної плати працюючим державним службовцям, яке він мав, коли виходив на пенсію на підставі Закону України „Про державну службу“ від 16 грудня 1993 року № 3723–XII зі змінами (далі – Закон № 3723), який, крім його статті 37, втратив чинність на підставі Закону № 889.

Стверджуючи про неконституційність Закону № 889 та його статті 90 і Закону № 1058 та його статті 42, автор клопотання вказує, що вони не містять норм, які урегульовували би порядок перерахунку призначеної пенсії державного службовця на умовах, що діяли на момент призначення такої пенсії, а тому обмежують його право на соціальний захист та порушують принцип рівності стосовно „інших громадян по праву на перерахунок пенсії державного службовця“.

Аргументуючи свою позицію, Козлітін В.О. посилається на положення Закону № 889, Закону № 1058, Закону № 3723 та наводить юридичні позиції Конституційного Суду України.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

2.1. Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі має міститися обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушень внаслідок застосування закону; відомості про документи і матеріали, на які посилається суб'єкт права на конституційну скаргу, із наданням копій цих документів і матеріалів; перелік документів і матеріалів, що додаються (пункти 6, 7, 8 частини другої статті 55).

Згідно з абзацом першим частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга вважається прийнятною, зокрема, за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтею 55 цього закону.

З аналізу конституційної скарги вбачається, що наведена Козлітіним В.О. аргументація щодо невідповідності Конституції України (неконституційності) Закону № 889 у цілому стосується лише втрати чинності Законом № 3723, зокрема його статтею 37¹ „Порядок і умови перерахунку пенсій державних службовців“, а невідповідність Конституції України (неконституційність) Закону № 1058 у цілому, на думку автора клопотання, полягає в тому, що суди України не мали застосовувати Закон № 1058 у його справі.

Викладене дає підстави для висновку, що конституційна скарга не містить обґрунтування тверджень щодо неконституційності Закону № 889 та

Закону № 1058 у цілому, що свідчить про недотримання вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Цитуючи окремі положення Конституції України, нормативно-правових актів, юридичні позиції Конституційного Суду України, автор клопотання не вказав, у чому саме полягає невідповідність Закону № 889, у тому числі його статті 90, Закону № 1058, у тому числі його статті 42, статтям 8, 21, частині третій статті 22, статтям 24, 46, частині першій статті 58, статті 64 Основного Закону України, а також не навів аргументів щодо того, яким чином норми Закону № 889, у тому числі його статті 90, Закону № 1058, у тому числі його статті 42, призвели до звуження змісту та обсягу соціальних гарантій державних службовців у частині перерахунку призначених їм пенсій, чим не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Крім того, Козлітін В.О. не долучив до конституційної скарги копій всіх документів, на які посилається, та не відобразив їх у переліку документів і матеріалів, що додаються, чим порушив вимоги пунктів 7, 8 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

За таких обставин Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України дійшла висновку, що автор клопотання не дотримав вимог пунктів 6, 7, 8 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“ та відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Козлітіна Віктора Олександровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) Закону України „Про державну службу“ від 10 грудня 2015 року № 889–VIII зі змінами та його статті 90 і Закону України „Про загальнообов’язкове державне пенсійне страхування“ від 9 липня 2003 року № 1058–IV зі змінами та його статті 42 на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Першої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ПЕРША КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**